

SKARA

Brinkagärdet

TUSEN ÅRS HISTORIA, TUSEN MÖJLIGHETER FRAMÅT.

Skara är en stad med en lång och levande historia. Men det är också en plats för ständig förändring och utveckling i stort och smått.

Ett av mina uppdrag som stadsarkitekt är att se till att göra plats för det nya utan att äventyra dagens kvaliteter. Ibland uppstår spänningar mellan dagens behov och önskningsar och stadsrummets långsiktiga värden, men oftast kan man hitta en väg där förändring kan ske med respekt för det gemensamma arvet.

Ambitionen med denna skrift är att beskriva stadens bostadsbebyggelse: område för område, 1990-tal såväl som 1890-tal, det fantastiska likaväl som det mindre fantastiska. Vi försöker sätta fingret på områdets karaktär och därigenom underlätta för den som går i tankar om att bygga ut eller måla om.

Förhoppningsvis kan detta bidra till en gemensam bild av vad vi är satta att förvalta, och en ökad medvetenhet om vad som är värt att värna. Kanske får vi tillsammans också syn på vår stad ur en lite annan vinkel.

MONA NILSSON
stadsarkitekt

Stadsdelsbeskrivningen är producerad av Skara kommun 2021. Text och bild: Axel Demker. Foto ovan: Patrik Borgenhard. Tack till Ulf Larsson, Förvaltningen för kulturutveckling, Västra Götalandsregionen, Barbro Olofsson, Skara Gille och Elisabet Orebäck Krantz, Länsstyrelsen i Västra Götaland.

FRAMSIDAN: Gunnar Wennerbergsgatan 15 från 1888 med rik panelarkitektur och snickarglädje. Notera den omväxlande stående och liggande träpanelen och färgsättningen med två nyanser av samma kulör på panel respektive listverk.

MARK FÖR DEN EXPANSIVA STADEN

I S:ta Annagatans södra del finns flera uttrycksfulla byggnader: Närmast nummer 3 som är tidigare Blåbandsföreningens samlingslokal, därefter nummer 5 med prydligt skiffertak, sedan 7B med en tvåfärgad putsad fasad och längst bort Hindsbogatan 25A med kupoltak på den uppstickande och hörnmarkerande torndelen.

När Skara växte i slutet av 1800-talet blev nuvarande stadsdelen Brinkagärdet den naturliga fortsättningen västerut. Utifrån flera ändrade stadsplaner tog bebyggelsen form, vilket lett till en stadsdel med stor variation i uttryck men samtidigt homogen skala.

Järnvägen kom till Skara 1874 vilket blev startpunkt för en kraftig expansion, både söderut (i stadsdelen Kämpagården) och västerut från Gamla staden. Bland de första byggnaderna var bebyggelse utmed Gunnar Wennerbergsgatan, Flickskolan (nuvarande friskolan Metis) och bebyggelse i kvarteret Flädern (tidigare Björken). Här uppfördes flera hus enligt 1876 års stadsplan, vilken föreslog en oval aveny omkring hela den gamla stadskärnan. Denna aveny blev bara verklighet i en del av Gunnar Wennerbergsgatan och en del

av Skaraborgsgatan. Stadsplanen ansågs snart besvärlig att använda och en ny stadsplan upprättades 1887, vilken ordnade bebyggelsen i ett rutnät.

Nuvarande Malmgatan 17 (kallat ”Brunnsvik”) byggt 1875 tillhör den tidigaste bebyggelsen. Det byggdes på en höjd vilket gav det en viss herrgårdskaraktär. Det uppfördes i det som då var stadens utkant, granne med uttryck för tidens societetsliv i form av kätgelbana och surbrunn. Malmgatan 17 fick senare sällskap av två större bostadshus vid Drysan, ca 1907 respektive 1912. Idag utgör de tillsammans ett speciellt och eget rum i stadsdelen.

I kartan från 1885 har det redan kommit upp hus på S:ta Annagatans västra sida, bland annat det idag välbevarade S:ta Annagatan 19. På kartan från 1909

Nuvarande friskolan Metis gymnastiksal är en rikt dekorerad träbyggnad från tiden omkring sekelskiftet 1900. Till höger syns samtida Sturegatan 8A (Odensvik) som är en av stadsdelens stora bostadshus i trä.

Brinkagärdet är en varierad stadsdel. Från S:ta Annagatan 11B från 1975 kan man blicka ut över byggnader med många olika uttryck och historia.

har tomten kompletterats och nu är det tre hus, varav ett kan vara en hantverkslokal men möjligen också en bostad. På tomten direkt söder därom (S:ta Annagatan 17A-C) har en liknande utveckling skett, då ett hus har rivits och ersatts av tre nya bostadshus, alla idag bevarade. De trånga gårdarna och de många bostadshusen på dessa båda tomter är en god illustration av stadens expansion vid tiden. Hade man kommit över en bit mark gällde det att utnyttja den till bostadens gränser, för efterfrågan på bostäder var stor.

Malmgatan 17 tillhör den äldsta bebyggelsen i stadsdelen och är byggt redan 1875. Huset kallades Brunnsvik och ingår i den rumsligt något avskilda miljön vid Drysan med S:ta Annagatan 28 och 30.

Stadsdelen Brinkagärdet ligger i norra delen av Skara. På sista uppslaget finns en karta i större storlek.

I GRÄNSLANDET MELLAN STADSPLANEIDEAL

Vasagatan 6 tillhör de större träbyggnaderna i stadsdelen.

S:ta Annagatan 6 med särskilt dekorerat gavelröste. Gunnar Wennerbergsgatan 5 i fonden.

Inte heller rutnätsplanen från 1887 vann gehör och skulle kräva för stora förändringar av befintliga gator och bebyggelse. Behovet av ny mark var stort och staden behövde styra upp den alltmer spridda bebyggelse som tog form precis utanför stadsgränsen. Det var först med Fredrik Sundbärgs stadsplaneförslag från 1901, senare fastställt 1909, som staden hittade en lösning som var genomförbar. Sundbärg tog stor hänsyn till befintliga förhållanden och terrängförhållanden enligt den nya tidens ideal. Enligt den här planen bebyggdes bland annat området närmast Sven Hofsgatan och Vasagatan.

I stadsdelen finns flera fina exempel på det sena 1800-talets och sekelskiftets (1900) svenska panelarkitektur. Träindustrin hade industrialiserats och försåg husbyggandet med färdiga sågade och hyvlade brädor, vilka man gärna använde i dekorativa träfasader.

Gunnar Wennerbergsgatan 15 från 1888 är ett av stadsdelens äldsta exempel på rik panelarkitektur.

Det har liggande träpanel på första våningen och stående träpanel på andra våningen, dekorativa taktassar, naturstenssockel och en färgsättning där samma kulör i en ljus och en mörk ton används för fasaden respektive listverket. För att ha så rik panelarkitektur är byggnadens fönstersättning ovanligt regelbunden och den har traditionellt tegeltak. Byggnaden har på så sätt fortfarande en fot i de klassicistiska idealen.

S:ta Annagatan 18 speglar en modernare panelarkitektur med fiktiv fornnordisk inspiration och större oregelbundenhet i fasaden och fönstersättningen. Malmgatan 35 är ett bra exempel på en jugendinspirerad panelarkitektur, fiktivt nationalromantiska drag och oregelbunden volym. Den inre disponeringen ska gärna speglas i utsidan för mesta möjliga variation. Taket är också tidstypiskt plåttak. Byggnaden är uppförd någon gång 1901-1909.

S:ta Annagatan 14A tillhör den mer stadsmässiga bebyggelsen i stadsdelen. Innergården ramar vackert in av den höga tegelsockeln.

Kvarteret Albano, med en enda, men anslående, byggnad i fyra våningar från 1911. Notera de äldre balkongerna och uppdelningen av takets panntäckning. **Nedan:** Gårdshuset på Gunnar Wennerbergsgatan 7C är sannolikt byggt för mindre verkstadsarbeten och är ett varierande inslag utmed gatan.

Enligt den nya stadsplanen uppfördes flera större hyreshus i trä och tegel, vilket ger en stadsmässig prägel på de södra delarna av Brinkagärdet, vid Gunnar Wennerbergsgatan och S:ta Katarinagatan. Men i jämförelse med de samtida kvarteren direkt söder om järnvägen (se stadsdelshäftet om Kämpagården) har stadsdelen Brinkagärdet i första hand en villaförstadskarakter. Som exempel kan nämnas det i sig stadsmässiga och välbevarade S:ta Annagatan 14A, som omges av lägre och mindre bebyggelse.

På den trekantiga tomten, på gränsen mellan Gamla staden och Brinkagärdet, uppfördes 1911 det så kallade Albano-huset (Malmgatan 9A-9C). Ett resligt flerbostadshus i fyra våningar och ljus putsad fasad. Byggnaden har genomgått en del förändringar och bland annat byttes de småspröjsade träfönstren ut på 1960-talet mot dagens enlufts-fönster. Genom förändringarna har den framträdande byggnaden tappat en del av sin nationalromantiska karaktär.

NORR OM DRYSAN, FUNKTIONALISM OCH REKORDÅR

Tulegatan 11 tillhör gatans 1920-talsklassicistiska bebyggelse. Det valmade taket och lunettfönstret är karaktäristiskt för tiden.

Tomterna på Brinkagatans södra sida är stora och går ända ner till Drysan. Brinkagatan 9 och 7 är båda ritade av Adolf Niklasson i vad som kan beskrivas som en funktionalistisk inspirerad 1920-talsstil eller vice versa. Brinkagatan 7 håller på bilden på att få en ny grå fasadkulör som ersätter den ursprungliga brungrå.

Redan vid sekelskiftet hade det tillkommit bebyggelse utmed Händavägen (nuvarande Malmgatan) i kvarteret Boken. År 1921 var det återigen dags att uppdatera stadsplanen, vilket kom att påverka vad som skulle utvecklas utmed Brinkagatan under 1920-talet. Det skulle dock dröja fram till 1930-talet innan de sydligaste kvarteren, direkt norr om Drysan, bebyggdes och gator lades ut som vi känner dem idag.

Mellan Brinkagatan och Kinnekullegatan växte flera 1920-talsklassicistiska bostadshus fram, men också 1940- och 1950-talsbebyggelse. Utmed Brinkagatan finns några av stadsdelens finaste 1920-talshus. Det skiftar mellan husen från rikt utsmyckat, asymmetriskt nationalromantiskt till stramare 1930-tal utan att bli funktionalistiskt.

Arkitekten Adolf Niklasson satte sin speciella prägel på Brinkagatan 7 och 9, i en övergångsstil mellan 1920-talet och den kommande funktionalismen. Utbyggnaden fortsatte utmed Kinnekullegatan och

Engelbrektsgratan under 1930-talet. Nästan alla bostadshus här växte upp under några få år på 1930-talet i en funktionalistiskt anpassad 1920-talsstil. Karaktären i den här delen av stadsdelen påminner om den i de södra delarna av Brinkagärdet i storlek och volymer, men är mindre varierad och mer kontrollerad. Förutom att stilidealen stramades upp när vi kommer in i 1930-talet, så gör också den korta tid under vilken bebyggelsen uppfördes att variationen blir mindre.

I den norra delen av kvarteret Linden finns också flera fina exempel på mer typisk 1920-talsklassicism. Dels i det mindre formatet på Vasagatan 13 och 15 från 1924 och 1925, med klassicistiska detaljer i putsfasaden, som pilastrar och markerad entré, mansardtak och lunettfönster. Dels på den södra sidan av Tulegatan där särskilt nr 7, 9 och 11 kan framhållas. De har genomgått en del förändringar men visar ändå mycket av sin ursprungliga karaktär. Byggnaderna är stora i två hela våningar med valmtak och liggande respektive

S:ta Annagatan 8 från 1923 är ett av stadsdelens finaste exempel på 1920-talsklassicism. Notera de tydligt markerade vita pilastrarna i både hörnen och på fasadens långsidor.

Vegetationen är ett viktigt inslag i hela stadsdelen Brinkagärdet. Till flera av bostadshusen får man vandra genom stora trädgårdar. Här är vi på väg in till Kinnekullegatan 14.

stående träpanelfasad. De runda fönstren och lunettfönstren är också karaktäristiska inslag. En välbevarad släkting finns på Vasagatan 9/Sturegatan 13, byggt 1922, med ett pagodliknande valmtak. Fin 1920-talsklassicism kan även ses längre söderut i stadsdelen, på S:ta Annagatan 8 från 1923.

Behovet av bostäder var fortsatt stort i den allt ökande urbaniseringen och industrialiseringen. Enstaka hus byggdes i en något moderniserad men likartad stil under 1940- och 1950-talet, där Kinnekullegatan 34 är ett exempel (se nästa sida). Inne i kvarteret, på Engelbrektsgatan, tillkom också tre mer tidstypiska bostadshus på 1960-talet. År 1974 byggdes Kinnekullegatan 32 som i form och volym anknyter till 1930-talshusen, men för övrigt speglar mycket av 1970-talets byggande i material och detaljer.

Vasagatan 9/Sturegatan 13 från 1922 är en av stadsdelens finaste 1920-talsklassicistiska byggnader. Notera det pagodliknande valmtaket, takfönstret i form av så kallat oxöga och klassicistiska snickeridetaljer vid entrén.

20-TALS-FUNKTIONALISM, FUNKTIONALISM OCH MODERNISM

Malmgatan 21 är en av stadsdelens mest utpräglade funktionalistiska byggnader, och kanske den i Skara bäst bevarade och minst förändrade av de som finns. Den byggdes redan 1930. Notera kopparklädd skorsten och stuprör i koppar samt avsaknaden av fönsteromfattningar och andra fasaddekorationer.

I stadsdelen finns också några utpräglat funktionalistiska byggnader att nämna. Malmgatan 21 från 1930, Brinkagatan 14 från 1937 och Hindsbogatan 23 från 1937. Byggnaderna avviker markant från omgivningen med sitt raka och osmyckade uttryck. De har alla varit med om en del förändringar genom åren, men har i stort behållit sin ursprungliga karaktär. Det finns få så utpräglat funktionalistiska byggnader i Skara, så byggnaderna och dess ursprungliga uttryck bör värnas vid framtida förändringar. Brinkagatan 8 från 1936 är en intressant hybrid som med formelement från både funktionalismen och 1920-talisklassicismen visar på övergången.

Längst norrut i raden av 1930-talshus på Kinnekulleгатans östra sida ligger ett mindre flerbostadshus från 1951, Kinnekullegatan 34 ritad av stadsarkitekt Drott Gyllenberg. Byggnaden avviker en del i sitt formspråk och har en putsfasad i en speciell blå kulör, likaså blå takpannor. Kanske ska den ses som övergången till de modernare byggnaderna i kvarteren direkt norrut? 1930-talshusen söder om har alla genomgått en hel del förändringar genom åren. En del karaktärsdrag finns

dock kvar. Kinnekullegatan 22 och 24 från 1936 tillhör de mer välbevarade.

Av senare datum är det karaktäristiska tegelhuset med garage på Hindsbogatan 31 från 1961, ritat av dåvarande stadsarkitekt Henrik Schager. Det asymmetriska sadeltaket och den egna blandningen av puts- och tegelfasad är ovanlig här och är närmast besläktad med den tidigaste bebyggelsen i stadsdelen Domprostegården. Från samma år finns ytterligare två villor i samma kvarter, på Hindsbogatan 27B och Tranegatan 5, det senare ritat av Henriks Schagers son, Ulf Schager.

Från samma tid är de förhållandevis välbevarade villorna med tegelmarkerade fasaddetaljer utmed norra sidan av Tulegatan från 1964, liksom Surbrunnsgatan 4 med tryckta tegelfogar från 1962. Från 1970-talet finns radhus i norra delen av S:ta Annagatan samt ett par villor i södra delen av samma gata. Det nuvarande HVB-hemmet på Sturegatan 11 byggdes 1992 och ersatte då en byggnad från 1950-talet som fungerat som barnhem.

VÄRT ATT VÄRNA

Vasagatan 1A, kallad Villa Fenix, är en av få byggnader i Skara med jugendinslag. De ovala fönstren på tornhuset och den rundade omfattningen kring balkongentrén är de kanske tydligaste jugenduttrycken i träfasaden.

Gårdshuset på Vasagatan 1 har en egen och enklare stil än huvudbyggnaden.

I dagens Brinkagärdet är det framförallt de varierade uttrycken i bebyggelsen som är slående och den ofta påkostade och anslående arkitekturen i olika stilar och ideal från 1870-tal till 1930- men även 1950- och 1960-tal. Skalan är däremot väldigt homogen, med undantag för några flerbostadshus och det höga Lilla Seminariet. Stadsdelens närhet till Gamla staden gör också att karaktären i Brinkagärdet i ganska stor utsträckning präglar intrycket av Skara för besökare eller turister, med friliggande hus i lummiga uppvuxna trädgårdar.

Sammantaget har hela stadsdelen sådana kvaliteter att den bör betraktas som en särskilt värdefull kulturmiljö i plan- och bygglagens bemärkelse. Variationen och uttrycksfullheten beror delvis på de många olika stadsplanerna som succesivt ändrade förutsättningarna för byggandet, men också på att de som byggde här hade kapital och ville sätta avtryck. De oftast väl tilltagna husen har i flera fall gått från att vara hyreshus till

att bli enfamiljshus, vilket minskat behovet av sentida tillbyggnader som kan påverka områdets karaktär.

Ett annat karaktäristiskt och värdefullt drag i stadsdelen är tomter med flera bostadshus. De bebyggdes omkring sekelskiftet 1900 när bostadsbristen var stor och de som förvärvat en markbit ville få in så mycket bostad som möjligt på den yta som gavs. Och bostäderna skulle ju också samsas med uthus och kanske en hantverkslokal, så trångt kunde det bli. De trånga gårdarna, där de finns kvar, liksom uthus, är därför särskilt värdefulla för karaktären i den här stadsdelen. Vid förändringar i området är det viktigt att värna de olika byggnadernas särart. Fundera på vad som är typiskt för de olika arkitekturstilarna och vad som kan lyftas fram och värnas på olika byggnader.

De stora byggnaderna sätter också sin prägel på de södra delarna av stadsdelen, i form av både hyreshus och verksamhetsbyggnader. Av dessa kan särskilt

Uthusen tillför stor variation och karaktär till stadsdelen. De kan också vara lekfulla, funktionsanpassade och väldigt originella i sin utformning. Här på S:ta Annagatan 1 och 3 är blandningen av de olika byggnadsmaterialen viktig för att behålla den enkla karaktären.

Brinkagatan 3 från 1909 har karaktäristiskt mansardtak (brutet) och fönster vars övre del är småspröjsade. Byggnaden ges också en tidsenlig karaktär av den liggande träpanelen, färgsättningen och taktegelpannorna.

Välbevarade frikyrkan Betania på Vasagatan 10 med sin modernistiska tillbyggnad. Tillbyggnaden förtjänar sin plats, med rejäla material som tegel och koppar. Trots sin olikhet passar de tillsammans.

nämnas Sturegatan 8A ("Odensvik"), Gunnar Wennerbergsgatan 9 ("Muhrska palatset"), Gunnar Wennerbergsgatan 3A-3B i trä, S:ta Annagatan 14 i tegel och Vasagatan 1A – en av få byggnader i Skara med drag av jugend. En besläktad särting är det i trä tillbyggda stenhuset på Surbrunnsgatan 1, som inspirerats av italienska renässansvillor.

Gunnar Wennerbergsgatan framstår som stadsdelens mest exklusiva gata och är utformad som en trädplanterad paradgata. Allén och de stora trädgårdarna är karaktäristiska inslag från sent 1800-tal, t.ex. den ännu bevarade gräsrundeln på gårdssidan av Gunnar Wennerbergsgatan 5.

Den småskaliga bebyggelsen är inte lika väl representerad i stadsdelen, men Surbrunnsgatan 2 är ett exempel. Byggnaden finns med på kartan från 1885 och utgör därmed en del av stadsdelens äldsta bebyg-

gelse. Byggnaden har byggts om och till genom åren men har mot gatusidan kvar en del av sin ursprungliga karaktär. I sammanhanget kan också nämnas alla de gårds- och uthus som också finns i stadsdelen, i synnerhet tillhörande den äldsta bebyggelsen (de yngre husen byggdes oftare istället med källare). Uthusen i stadsdelen är ofta placerade vid tomtgräns i den inre delen av fastigheten. I de fall uthusen har fått behålla sin äldre karaktär utgör de ett värdefullt inslag, eftersom de berättar om när många hushållssysslor krävde egna byggnader och inte fanns samlade i bostadshuset. Några exempel är uthuset som tillhör Malmgatan 29, som har skorsten – förmodligen för att det varit ett bryggerhus där från början, en verkstadsbyggnad i den fina gårdsmiljön på Surbrunnsgatan 5 och de sammanbyggda uthusen på S:ta Annagatan 1 och 3.

Vasagatan 13 och 15 från 1924 och 1925, med 20-talsklassicistiska detaljer i putsfasaderna, som pilastrar och markerad entré, mansardtak och lunettfönster.

Hindsbogatan 31 från 1961 i säregen modernistisk stil sticker ut i stadsdelen. Notera det asymmetriska sadeltaket, de gröna takpannorna och de vita putsade fälten som bryter av tegelfasaden.

Innanför bostadshuset på Kinnekullegatan 28, på fastigheterna Boken 29 och 43, finns ett stort vitputsat garage. Det ser ut att ha använts för en mindre verksamhet med lastbilar eller bussar av 1930-talsmått. Tyvärr har vi inte lyckats få fram mer information om vad byggnaden har haft för funktion, men den utgör ett speciellt och intressant inslag i stadsdelen idag.

Innanför bostadshuset på Kinnekullegatan 28 finns det här originella garaget med åtta portar. Två av portarna markerar byggnadens mittpunkt på klassicistiskt manér och skulle kanske även kunna varit tänkt för någon typ av större fordon som buss eller lastbil. Notera det markerade gavelröstet på det utskjutande mittpartiet.

LÄS MER

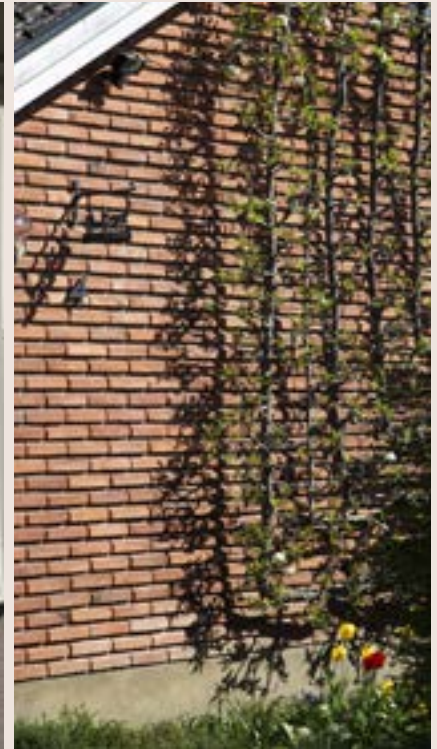
- Bebyggelseutvecklingen (s. 206-357) i: *Skara Efter 1900* av Ulf Larsson (2011)
- *Skara Tätort – bebyggelsehistorisk inventering* av Elisabet Oreback (Skara kommun 1985)
- *Så byggdes villan – svensk villaarkitektur från 1890 till 2010* av Björk, Nordling, Reppen (2015)
- *Den moderna stadens födelse - svensk arkitektur 1890-1920* av Eva Eriksson (1990)
- *Den moderna staden tar form – arkitektur och debatt 1910-1935* av Eva Eriksson (2001)
- *Stad i trä – Panelarkitekturen – Ett skede i den svenska småstadens byggnadshistoria* av Sten Renzhog (1967/1986)
- *Handhyvlat panel i Hjo* av Gunnar Almek och Mats Renström, Hantverksskolan i Mariestad Dacapo, Riksantikvarieämbetet och Hjo kommun (2003)

Överst, och detalj ovan: Det tidigare småskolärarseminariet på Surbrunnsgatan från 1903. Eftersom det uppfördes som en verksamhetsbyggnad låg det förmodligen närmare till hands att låta tegelfasaden vara oputsad, likt på många samtida industribyggnader. Bland bostadshus i Skara från den här tiden är det ovanligt med oputsade tegelfasader.

Surbrunnsgatan 2 är ett exempel på stadsdelens småskaliga bebyggelse. Byggnadens skala gör den mer besläktad med en äldre stuga än de modernare villor som dominerar stadsdelen.

Surbrunnsgatan 4 från 1962 har flera fina tidstypiska drag bevarade. Det mest karaktäristiska för huset är de tryckta fogarna i tegelfasaden som ger effektfulla skugg effekter.

S:ta Annagatan 6 med särskilt dekorerat gavelröste. Gunnar Wennerbergsgatan 5 i fonden.

Uthusen bildar ofta vackra fonder för de grönskande trädgårdarna i stadsdelen. Här utmed Malmgatan.

BRINKAGÄRDET

Berörda kvarter

Almen, Asken, Aspen, Boken, Brage, Eken, Flädern, Frej, Granen, Idun, Linden, Poppeln, Rönnen, Tallen

I stadsdelen finns ett antal institutioner

- Tidigare flickskola (S:ta Katarinagatan 2 och Gunnar Wennerbergsgatan 15) med en anslående gymnastiksal i trä utmed Sturegatan - nuvarande friskolan Metis
- Tidigare småskolärarseminariet (Lilla seminariet) i tre våningar med tegel, byggt 1903 på Surbrunnsgatan 3A-3D
- Lågmälda Betaniakyrkan med originell takryttare (Vasagatan 10)
- Tidigare Blåbandsföreningens samlingslokal (S:ta Annagatan 3)
- Det sentida äldreboendet Frejan (Skaraborgsgatan 9) från 1980
- Ett HVB-hem på Sturegatan 11 från 1992.

Byggnader som är välbevarade och värda att ta lite extra hänsyn till vid framtida förändringar:

- Brinkagatan 3 (Poppeln 4)
- Brinkagatan 4 (Boken 2)
- Brinkagatan 8 (Boken 4)
- Brinkagatan 9 (Poppeln 7)
- Gunnar Wennerbergsgatan 11 (Almen 2)
- Gunnar Wennerbergsgatan 13 (Granen 2)
- Gunnar Wennerbergsgatan 15 (Flädern 5)
- Gunnar Wennerbergsgatan 3A-3B (Frej 2)
- Gunnar Wennerbergsgatan 7A (Idun 4)
- Gunnar Wennerbergsgatan 7B (Idun 4)

S:ta Annagatan 30 (med nr 28 i förgrunden) är en del av en egen rumsbildning i stadsdelen, där S:ta Annagatan slutar vid Drysan. Notera byggnadens något diskreta panelarkitektur, med stående träpanel på bottenvåningen och liggande på andra våning. Byggnaderna är uppförda 1912 respektive ca 1907.

- Gunnar Wennerbergsgatan 9 (Almen 3)
- Hindsbogatan 23 (Idun 3)
- Hindsbogatan 31 (Brage 1)
- Kinnekullegatan 22 (Boken 26)
- Kinnekullegatan 24 (Boken 27)
- Kinnekullegatan 28 (Boken 29)
och Engelbrektsgratan 9 (Boken 43)
- Malmgatan 11 (Flädern 4)
- Malmgatan 15 (Alen 3)
- Malmgatan 17 (Alen 12)
- Malmgatan 21 (Poppeln 5)
- Malmgatan 35 (Boken 40)
- Malmgatan 39 (Boken 34)
- Malmgatan 41 (Boken 33)

- S:ta Annagatan 14A (Almen 1)
- S:ta Annagatan 17A, 17B, 17C (Tallen 13)
- S:ta Annagatan 18 (Granen 1)
- S:ta Annagatan 19 (Tallen 12)
- S:ta Annagatan 20A (Flädern 9)
- S:ta Annagatan 26 (Alen 10)
- S:ta Annagatan 28B (Alen 12)
- S:ta Annagatan 30 (Alen 12)
- S:ta Annagatan 6 (Idun 1)
- S:ta Annagatan 7B (Brage 6)
- S:ta Annagatan 8 (Idun 2)
- S:ta Katarinagatan 1 (Almen 2)
- S:ta Katarinagatan 2 (Granen 2)
- Sturegatan 10 (Flädern 8)

- Sturegatan 5 (Granen 2)
- Sturegatan 8A (Flädern 7)
- Sturegatan 8B (Flädern 7)
- Sturegatan 13/Vasagatan 9 (Eken 3)
- Surbrunnsgatan 3A-3D (Flädern 12)
- Surbrunnsgatan 4 (Alen 9)
- Surbrunnsgatan 5 (Flädern 1)
- Vasagatan 1A (Eken 7)
- Vasagatan 1B (Eken 7)
- Vasagatan 10 (Asken 4)
- Vasagatan 13 (Linden 6)
- Vasagatan 15 (Linden 5)

Detta är en skrift om den stadsdel du bor i.

Med skriften vill vi beskriva den karaktär stadsdelen har idag och hur den har uppstått. Den är också en hjälp när du funderar på att söka bygglov eller göra andra förändringar.

Vi har tusen års historia. Och tusen möjligheter framåt.

www.skara.se 0511-320 00